

Color photograph, inkjet on archival paper, mounted on PVC
50 postcards

תצלום צבע, הזרקת דיו על נייר ארכיוני, הדבקה על PVC
50 גלויות

* Postcard stand courtesy of Palphot

*מתקן הגלויות באדיבות חברת פלפוט בע"מ

A postcard that depicts a site we have visited is the ultimate memento, drawing connecting threads between the memory of the two sides: the sender, who conveys a message from within the postcard views, and the addressee who receives it at a different place and time. In Tziki Eisenberg's photographs, the figure of the traveler – a reindeer with long antlers – is integrated into the landscapes of the postcard. In the course of its journeys, this inanimate object that roams the studio changes colors, shapes, and settings, and even loses its antlers.

The acts of photographing and roaming the Land of Israel have been intertwined even before the establishment of the State of Israel and the formation of the local photography scene. The photography book *The Magic Lantern: Travel in the Land of Israel of the Past* gathers the impressions of the master wanderer David Benvenisti, who single handedly invented the discipline of "knowing the land." Alongside hand drawn maps, Benvenisti captured the primordial landscapes of Israel, while offering advice to young hikers as how to best position their camera in relation to the sun and the subject.

Eisenberg's photographs are free from the demands of actual natural conditions. In fact, they do not capture a real site or an actual journey, but rather depict the memory of a well-thought out, carefully designed act of creation that unfolds in the studio; a set that changes shape and form under the direction of the artist, who orchestrates objects, ready-made images, and documentary materials in fantastic environments. He brings together objects as though they are old time friends who ran into one another on the street.

The choice to present the photos as postcards links the reindeer to the Israel Post symbol – the galloping gazelle, mentioned in Yaakov's blessing to his sons as a "hind let loose" (Genesis 49:21), standing for the epitome of speed. Over the years, much like Eisenberg's object that has lost its antlers, the gazelles also changed its identity and became a deer, perhaps following the 1968 declaration of then-postal minister Yisrael Yeshayahu that the Israel Post was "running like a deer toward the new age of telecommunications technology, 'driving forwards' the State of Israel in its development."

Following the Six-Day War, tourists flocked to Israel and postcard sales soared, recount the descendants of the Dorfzaun family who founded the Palphot Company (that loaned the postcard display stand for this exhibition). The name of the company, whose start was in the sale of postcards from the Holy Land in 1934, is a portmanteau that conflates the place with its documentation practice: Palestine Photo.

גלויה המציגה מקום טיול היא מזכרת אולטימטיבית, הקושרת אל הזיכרון שני צדדים: הצד השולח, המעביר מסר מתוך נופי הגלויה, והצד המקבל אותה במקום ובזמן אחר. בתצלומיו של ציקי אייזנברג, דמות המטייל – אייל ארון קרניים – משולבת בתוך נופי הגלויה. חפץ דומם זה, שיצא לשוטט ברחבי הסטודיו, המיר בנדודיו את צבעו, את צורתו ואת כרי המרעה שלו, ואף איבד את קרניו.

הצילום והשוטטות במרחב הארץ-ישראלי נקשרו זה בזה עוד בטרם הוקמה המדינה והתגבש שדה הצילום המקומי. ספר התצלומים פנס הקסם: מסעות בארץ-ישראל של פעם מאגד את רשמיו של רב המשוטטים בישראל, האיש שהמציא את מקצוע ידיעת הארץ, דוד בנבנשתי. לצד רישומי מפות ששורטטו ביד, הקפיד בנבנשתי לתעד את נופיה הבראשיתיים של ישראל, תוך שהוא ממליץ לטייל הצעיר כיצד למקם את מצלמתו בצורה מיטבית ביחס לשמש ולמצולם.

תצלומיו של אייזנברג אינם נדרשים לקחת בחשבון את תנאי הטבע בפועל. למעשה, הם אינם מתעדים מקום או מסע של ממש, אלא זיכרון של מהלך יצירה מחושב ומעוצב, המתקיים בחלל הסטודיו; תפאורה הלובשת צורה ופושטת צורה, בבימויו הבלעדי של אייזנברג, המנייד חפצים, דימויים מן המוכן וחומרים תיעודיים בין סביבות פנטסטיות, שהלחים יחדיו. הוא מפגיש בין אובייקטים משל היו מכרים משכבר הימים, שנתקלו זה בזה ברחוב.

הפיכת התצלומים לגלויות במסגרת התערוכה קושרת את האייל עם סמל הדואר הישראלי, איילה דוהרת, המופיעה בברכת יעקב לבניו כ"איילה שלוחה" (בראשית מ"ט, כ"א), מופת למהירות. ברבות השנים, בדומה לחפץ של אייזנברג שהפך לנטול קרניים, שינתה גם האיילה את זהותה והפכה לצבי, אולי בעקבות הכרזתו של שר הדואר דאז, ישראל ישעיהו, בשנת 1968, כי דואר ישראל "רץ כצבי לקראת העידן החדש של הטכנולוגיה בתחום התקשורת, ו'מריץ' אתו יחד את מדינת ישראל בהתפתחותה".

באותם ימים שלאחר מלחמת ששת הימים נהרו לישראל תיירים רבים, ומכירות הגלויות זינקו, כך מספרים צאצאי משפחת דורפצאון, מקימי חברת "פלפוט", שהשאילו לתערוכה את המתקן, שעליו מוצגות גלויות הצבי. שמה של החברה, שנוסדה בשנת 1934 והחלה בשיווק גלויות מארץ הקודש, מאחד בין המקום לבין פרטיקת התיעוד שלו: פלסטין פוטו.